

سه شنبه 20 آبان 1399-24 ربیع الاول 1442-10 نوامبر 2020

رحلت فقیه مبارز آیت الله "سید ابوالفضل خسروشاهی" (1365 ش)

رحلت فقیه مبارز آیت الله "سید ابوالفضل خسروشاهی" (1365 ش)، در خاندانی عالم‌پرور و از پدری فقیه به دنیا آمد. وی پس از سال‌ها تحصیل در تبریز و نجف، به مقام عالی اجتهاد و فقاہت دست یافت و در دوران اختناق رضاخانی در تبریز و درکنار پدر به تبلیغ احکام و تعلیم و تربیت و ارشاد مردم پرداخت. آیت الله خسروشاهی در جریان حاکمیت دموکرات‌ها در آذربایجان در سال 1324 ش، علیه حاکمان وابسته به شوروی در تبریز مبارزه کرد به طوری که طرح ترور ایشان و برادر مجتهدش، سید احمد نیز ریخته شد. اما قبل از اجرای ترور، حکومت دموکرات‌ها متلاشی گردید و ایشان دوباره به وظایف دینی خود ادامه داد. آیت الله خسروشاهی در راه ابلاغ احکام الهی و نشر اندیشه‌های دینی، بارها از طرف عمال حکومت پهلوی در تبریز مورد آزاد و اذیت قرار گرفت، اما همواره بر سر ایمان و اعتقادش استوار ماند تا این‌که در بیستم آبان 1365 ش در هشتاد و چهار سالگی وفات یافت و در تبریز به خاک سپرده شد. از آیت الله خسروشاهی کتابی تحت عنوان نهج البیان به یادگار مانده است.

تصویر کلیات برنامه سه‌م توسعه از سوی مجلس، شه‌ای اسلامی (1378 ش)، کار بررسی لایحه برنامه سوم توسعه که در مجلس شورای اسلامی مطرح شده بود پس از بحث مخالفین و موافقین و توضیحات م‌خبر کمیسیون اصل رسیدگی به لایحه مذکور و همچنین توضیحات رئیس سازمان برنامه و بودجه نسبت به کلیات آن، به مورد رای‌گیری گذاشته شد و با اکثریت قاطع نمایندگان، در بیستم آبان 1378 به تصویب رسید. موافقان لایحه برنامه سوم توسعه، لحاظ شدن سیاست‌های رهبری در تمام زمینه‌ها، اصلاح ساختار اداری کشور، ادامه برنامه‌های حمایتی و رسیدگی به افشار کم درآمد و آسیب‌پذیر جامعه، روان سازی قوانین بازرگانی برای جهش صادرات، حذف انحصارات در بخش خدمات و تولیدات و اصلاح نظام ارزی را از جمله نقاط قوت برنامه ذکر کردند. همچنین مخالفان لایحه برنامه سوم توسعه، افزایش قیمت فرآورده‌های انرژی و اثرات تورمی آن در جامعه، ابهام در مسأله خصوصی سازی، مشخص نبودن مکانیزم ایجاد اشتغال، مشخص نشدن راهکار اصلاح ساختار اداری، عدم توجه لازم به مشکلات جوانان، تورم‌زا بودن و بی‌توجهی به طرح‌های جدید و کاهش خرید مردم را از نقاط ضعف برنامه معرفی کردند.

ه‌ود حضرت معصومه (س)، به شهر مقدس قم (201 ق)، یک سال پس از سفر تبعید گونه‌ها (ریاض) (ع) به شهر مرو، حضرت معصومه، خواهر آن امام، به همراه عده‌ای از برادران خود برای دیدار برادر و تجدید عهد با امام زمان خویش راهی دیار غربت شد. در مسیر راه به شهر ساوه رسیدند ولی در آنجا عده‌ای از مخالفین اهل بیت با مأموران حکومتی همراهی نموده و با همراهان حضرت به نبرد و جنگ پرداختند که عده‌ای از همراهان حضرت در این حادثه غم‌انگیز به شهادت رسیدند. حضرت در حالی که از غم و خزن این واقعه، بسیار مریض بود با احساس ناامنی در شهر ساوه فرمود: مرا به شهر قم ببرید، زیرا از پدرم شنیدم که فرمود، شهر قم، مرکز شیعیان ما می‌باشد. سپس به طرف قم حرکت نمود. بزرگان قم وقتی از این خبر مسرت بخش شدند به استقبال آن حضرت شتافتند و حضرت معصومه (س) در حالی وارد شهر گردید که شور و احساسات مردم قم، پذیرای وجود شریف آن عزیز بود. آن بزرگوار هفده روز در شهر ولایت و امامت به سر برد و سپس جان به جان آفرین تسلیم کرد.

تولد "یوهان شیلر" نه‌سنده ه ادب نه‌سنده آلمانی (1759 م) یوهان فردریک شیلر نویسنده، شاعر و نمایش‌نامه‌نویس آلمانی در دهم نوامبر 1759 م در ایالت ورتمبرگ آلمان به دنیا آمد. وی از کودکی عشق سرشاری به نویسندگی و شعر داشت و نخستین اثرش را در هجده سالگی به نگارش درآورد. شیلر پس از پایان تحصیلات، رسماً به کار نویسندگی پرداخت و بعدها با گوته، شاعر و نویسنده بزرگ هم‌وطنش آشنا شد. شیلر مانند گوته، سبکی نو در ادبیات آلمانی پدید آورد و یکی از فصول درخشان ادبیات قرن نوزدهم آلمان به او تعلق گرفت. بزرگ‌ترین اثر شیلر، درام راهزنان نام دارد که از معروف‌ترین نمایش‌ها، نامه‌ها، ضد استبدادی او محسوب می‌شود. او بعد از انتشار این نمایش‌نامه از نویسندگی منع شد. شیلر در نمایش‌نامه نویسی چیره دست بود و سبک نویسندگی‌اش به مکتب کلاسیک شباهت نزدیک دارد. آثار وی دربردارنده ظرافت، دقت، سادگی و وقار هستند. نمایش‌نامه‌های بزرگ شیلر، حماسی یا تراژدی هستند و زمینه‌های تاریخی و سیاسی دارند. این آثار هم‌چنین همگی مبنای ایده‌آلیسم و خیال‌پردازی و تصویرسازی می‌باشند و بر اصول متین اخلاقی شیلر و تأکید وی در آزادی و شرافت انسانی استوارند. شیلر پس از گوته، از بزرگ‌ترین پایه‌ها، گذاران ادبیات جدید آلمان است و شعری رمانتیک قرن نوزدهم آلمان، تحت تأثیر وی بوده‌اند. شیلر، زیبایی را چه در قلمرو شعر و چه در فلسفه، دومین خالق بشر می‌نامد. در نظر او تنها تربیت و فرهنگ و ادراک زیبایی است که قادر است به روح بشر اعتلا بخشد. هنر در نظر شیلر، بزرگ‌ترین مربی فرد و جامعه است. توصیف شاعرانه در برخی آثار شیلر به او امکان

می‌دهد که هسته مرکزی جامعه و خانواده و حکومت را در وحدت و کلیت و اشتراك منافع جای دهد و موجوداتی را که به وسیله عشق و یگانگی به هم پیوسته‌اند، در آینده‌ای توأم با صلح و سلامت جاودانی تجسم بخشد. شیلر به همراه گونه، دو نابغه شعر و ادب و دو نویسنده کلاسیک آلمانند و شیلر را شاعر ملی آلمان نیز خوانده‌اند. از مهم‌ترین آثار شیلر می‌توان از داستان آتالا، منظومه‌های فلسفی، ترانه ناقوس و نمایش‌نامه والینشتاین و... نام برد. فردریک شیلر سرانجام در نهم مه 1805م در 56 سالگی درگذشت.